

“मीठे बच्चे- बाजोलीको खेल याद गर, यस खेलमा सारा चक्रको, ब्रह्मा र ब्राह्मणहरूको रहस्य समाहित छ।”

प्रश्न:- संगमयुगमा बाबासँग कुनचाहिँ वर्सा सबै बच्चाहरूलाई प्राप्त हुन्छ?

उत्तर:- ईश्वरीय बुद्धिको। ईश्वरमा जुन गुण छन्, ती हामीलाई वर्सामा दिनुहुन्छ। हाम्रो बुद्धि हीरा जस्तो पारस बनिरहेको छ। अहिले हामी ब्राह्मण बनेर बाबासँग अपार खजाना लिइरहेका छौं, सबै गुणहरूले आफ्नो झोली भरिरहेका छौं।

ओम् शान्ति। आज हो सद्गुरुबार, बृहस्पतिबार। दिनहरूमा पनि कुनै उत्तम दिन हुन्छ। बृहस्पतिको दिनलाई श्रेष्ठ भनिन्छ नि। बृहस्पति अर्थात् वृक्षपति दिवसमा स्कुल वा कलेजमा भर्ना हुन्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- यस मनुष्य सृष्टिरूपी कल्पवृक्षको बीजरूप हुनुहुन्छ बाबा, उहाँ अकालमूर्त हुनुहुन्छ। अकालमूर्त बाबाका अकालमूर्त बच्चाहरू। कति सहज छ। कठिनाइ केवल यादको यात्रामा छ। यादबाट विकर्म विनाश हुन्छ। तिमी पतितबाट पावन हुन्छौ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमी बच्चाहरूमाथि अविनाशी बेहदको दशा छ। एक हुन्छ हृदको दशा अनि अर्को हुन्छ बेहदको। बाबा हुनुहुन्छ वृक्षपति। वृक्षबाट पहिला पहिला ब्राह्मण निकले। बाबा भन्नुहुन्छ- म वृक्षपति सत्-चित्-आनन्द स्वरूप हुँ। फेरि महिमा गाउँछन् ज्ञानका सागर, शान्तिका सागर...। तिमीलाई थाहा छ- सत्ययुगमा देवी-देवताहरू सबै शान्तिको, पवित्रताको सागर हुन्छन्। विश्व सुख-शान्ति-पवित्रताको सागर थियो, त्यसलाई भनिन्छ- विश्वमा शान्ति। तिमी हौ ब्राह्मण। वास्तवमा तिमी पनि अकालमूर्त हौ, हरेक आत्मा आफ्नो तख्तमा विराजमान छ। यो सबै चैतन्य अकाल तख्त हुन्। भृकुटीको बीच अकालमूर्त आत्मा विराजमान छ, जसलाई सितारा पनि भनिन्छ। वृक्षपति बीजरूपलाई ज्ञानको सागर भनिन्छ, त्यसैले अवश्य उहाँलाई आउनु पर्छ। पहिला पहिला ब्राह्मण हुनुपर्छ, प्रजापिता ब्रह्माका गोदमा लिइएका (एडाप्टेड) बच्चाहरू। मम्मा पनि अवश्य हुनुपर्छ। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै राम्ररी सम्झाउनु हुन्छ। जसरी बाजोली खेल्छन् हैन? त्यसको पनि अर्थ सम्झाइन्छ। बीजरूप शिवबाबा हुनुहुन्छ फेरि छन् ब्रह्मा। ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण रचियो। यस समय तिमीले भन्छौ- हामी नै ब्राह्मण सो देवता...। पहिला हामी शूद्र बुद्धिका थियौं। अब फेरि बाबा पुरुषोत्तम बुद्धि बनाउनु हुन्छ। हीरा समान पारस बुद्धि बनाउनु हुन्छ। यो बाजोलीको रहस्य पनि सम्झाउनु हुन्छ। शिवबाबा पनि हुनुहुन्छ, प्रजापिता ब्रह्मा र एडाप्टेड बच्चाहरू सम्मुख बसेका छन्। अहिले तिमी कति विशालबुद्धि बनेका छौ। ब्राह्मण नै फेरि देवता बन्छन्। अहिले तिमी ईश्वरीय बुद्धि बन्छौ, जुन ईश्वरमा गुणहरू छन्, त्यो तिमीलाई वर्सामा मिल्छ। सम्झाउँदा यो कुरा नबर्स। बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, नम्बरवन। उहाँलाई ज्ञानेश्वर भनिन्छ। ज्ञान सुनाउनेवाला ईश्वर। ज्ञानबाट सद्गति हुन्छ। पतितहरूलाई पावन बनाउनु हुन्छ, ज्ञान र योगद्वारा। भारतको प्राचीन राजयोग प्रसिद्ध छ किनकि कैलियुगबाट सत्ययुग बनेको थियो। यो त सम्झाइएको छ- योग दुई प्रकारका हुन्छन्, त्यो हो हठयोग र यो हो राजयोग। त्यो हृदको, यो हो बेहदको। ती हुन् हृदका संन्यासी, तिमी हौ बेहदका संन्यासी। उनले घरबार छोड्छन्, तिमीले सारा दुनियाँको संन्यास गर्छौ। अहिले तिमी हौ प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान। यो सानो नयाँ वृक्ष हो। तिमीलाई थाहा छ- पुरानोबाट नयाँ बनिरहेको छ। कलमी लागिरहेको छ। वास्तवमा हामी बाजोली खेल्छौं। हम सो ब्राह्मण अनि फेरि हम सो देवता। ‘सो’ अक्षर अवश्य लगाउनु पर्छ। केवल ‘हम’ होइन। हम सो शूद्र थियौं, हम सो ब्राह्मण बन्यौं। यो बाजोली बिल्कुल बिसिनु हुँदैन। यो त बिल्कुल सहज छ। साना-साना बच्चाहरूले पनि सम्झाउन सक्छन्, हामीले ८४ जन्म कसरी लिन्छौं, सिंढी कसरी उत्रन्छौं, फेरि ब्राह्मण बनेर चढ्छौं। ब्राह्मणबाट देवता बन्छौं।

अहिले ब्राह्मण बनेर धेरै भारी खजाना लिइरहेका छन्। झोली भरिरहेका छन्। ज्ञान सागर कुनै शंकरलाई भनिँदैन। उनले झोली भर्दैनन्। यो त चित्रकारहरूले बनाइदिएका हुन्। शंकरको कुरा नै होइन। यी विष्णु र ब्रह्मा यहाँका हुन्। लक्ष्मी-नारायणको युगल रूपलाई माथि देखाएका छन्। यो हो यिनको (ब्रह्माको) अन्तिम जन्म। पहिला पहिला यी विष्णु थिए, फेरि ८४ जन्मपछि ब्रह्मा बनेका हुन्। यिनको नाम मैले ब्रह्मा राखेको हुँ। सबैको नाम बदलिदिएँ किनकि संन्यास गरे नि। शूद्रबाट ब्राह्मण बनेपछि नाम परिवर्तन गरियो। बाबाले धेरै रमणिक नाम राख्नुभयो। त्यसैले अब तिमीले सम्झन्छौ, देख्छौ, वृक्षपति यस रथमा बस्नुभएको छ। उहाँको यो

अकालतख्त हो, यिनको पनि हो। यस तख्तको उहाँले सापटी (लोन) लिनभएको छ। उहाँको आफ्नो तख्त त मिल्दैन। भन्नुहुन्छ- म यस रथमा विराजमान हुन्छु, पहिचान दिन्छु। म तिम्रो पिता हुँ, केवल जन्म-मरणमा आउँदिन, तिम्रो हेरु आउँछौं। यदि म पनि आउने हो भने तिम्रो हेरुलाई तमोप्रधानबाट सतौप्रधान कसले बनाउने? बनाउनेवाला त चाहिन्छ नि, त्यसैले नै मेरो यस्तै पार्ट छ। मलाई बोलाउँछौं पनि, हे पतित-पावन आउनुहोस्। निराकार शिवबाबालाई आत्माहरूले पुकार्छन् किनकि आत्माहरूलाई दुःख छ। यहाँका आत्माहरूले खास बोलाउँछन्- आएर पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस् भनेर। सत्ययुगमा तिम्रो धेरै पवित्र सुखी थियौं, कहिल्यै पनि पुकार्दैनथ्यौं। त्यसैले बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- तिम्रोलाई सुखी बनाएर म फेरि वानप्रस्थमा बस्छु। त्यहाँ (सत्ययुगमा) मेरो कुनै आवश्यकता नै हुँदैन। भक्तिमार्गमा मेरो पार्ट हुन्छ, फेरि मेरो पार्ट आधाकल्प हुँदैन। यो त बिल्कुल सहज छ। यसमा कसैको प्रश्न उठ्न सक्दैन। गायन पनि छ- दुःख में सिमरण सब करे...। सत्ययुग-त्रेतामा भक्तिमार्ग हुँदै हुँदैन। ज्ञानमार्ग पनि भनिदैन। ज्ञान त मिल्छ नै संगममा, जसबाट तिम्रो २१ जन्म प्रारब्ध पाउँछौं। नम्बरवार पास हुन्छन्। फेल पनि हुन्छन्। तिम्रो यो युद्ध चलिरहेको छ। तिम्रो देख्छौं- जुन रथमा बाबा विराजमान हुनुहुन्छ, उनले त विजय प्राप्त गर्नेछन्। फेरि अनन्य बच्चाहरूले पनि विजय प्राप्त गर्नेछन्, जस्तै कुमारका छिन्, फलानी छिन्, अवश्य विजय प्राप्त गर्नेछन्। धेरैलाई आफू समान बनाउँछन्। त्यसैले बच्चाहरूलाई बुद्धिमा राख्नु छ- यो बाजोली हो। साना बच्चाहरूले पनि यो बुझ्न सक्छन्, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- बच्चाहरूलाई पनि सिकाऊ। उनलाई पनि बाबासँग वर्सा लिने हक छ। ठूलो कुरा त छैन। अलिकति पनि यस ज्ञानलाई जानेपछि ज्ञानको विनाश हुँदैन। स्वर्गमा त अवश्य आउने छन्। जसरी क्राइस्टले स्थापना गरेको क्रिश्चियन धर्म कति ठूलो छ। यो देवी-देवता त सबैभन्दा पुरानो र ठूलो धर्म हो, जुन दुई युगसम्म चल्छ, त्यसैले अवश्य उनीहरूको संख्या पनि धेरै हुनुपर्छ। तर हिन्दू भनिदिएका छन्। भन्ने पनि गर्छन्- ३३ करोड देवताहरू। फेरि हिन्दू किन भन्छन्! मायाले बुद्धिलाई बिल्कुलै मारिदिएको छ, त्यसैले यो हाल भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मायालाई जित्नु कुनै कठिन कुरा होइन। तिम्रो हरेक कल्प विजय प्राप्त गर्छौं। सेना हौं नि। बाबा मिलेको छ यी विकाररूपी रावणमाथि विजय प्राप्त गराउनको लागि।

तिम्रोमाथि अहिले बृहस्पतिको दशा छ। यहाँ नै दशा आउँछ। अहिले सबैमाथि राहुको दशा छ। बाबा वृक्षपति आउनु हुन्छ, त्यसैले अवश्य बृहस्पतिको दशा बस्छ। यसमा सबै कुरा आउँछ। तिम्रो बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामीलाई निरोगी काया मिल्छ, त्यहाँ मृत्युको नाम हुँदैन। अमरलोक हो नि। फलानो मर्यो, यस्तो भनिदैन। मर्ने नाम हुँदैन, एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। शरीर लिँदा र छोड्दा दुवैमा खुशी नै रहन्छ। चिन्ताको नाम हुँदैन। तिम्रोमाथि अहिले बृहस्पतिको दशा छ। सबैमाथि त बृहस्पतिको दशा हुन सक्दैन। विद्यालयमा पनि कोही पास हुन्छन्, कोही फेल हुन्छन्। यो पनि पाठशाला हो। तिम्रोले भन्छौं- हामीले राजयोग सिक्छौं, सिकाउनेवाला को हुनुहुन्छ? बेहदका बाबा। त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ, यसमा अरु कुनै कुरा छैन। पवित्रताको हो मुख्य कुरा। लेखिएको पनि छ- हे बच्चाहरू! देह सहित देहको सबै सम्बन्ध छोडेर म एकलाई याद गर। यो गीताको अक्षर हो। अहिले गीता अध्याय चलिरहेको छ। त्यसमा मानिसहरूले अगडम-बगडम गरिदिएका छन्। आँटमा नूनजति सत्य छ। कुरा कति सहज छ, जुन सानो बच्चाको पनि बुझ्न सक्छ। फेरि पनि भुल्छौं किन? भक्तिमार्गमा पनि भन्ने गर्थ्यौं- बाबा हजुर आउनु भयो भने हामी हजुरको नै बन्छौं। दोस्रो न कोही। हामी हजुरको बनेर हजुरबाट पूरा वर्सा लिन्छौं। पिताको बन्छन् नै वर्सा लिनको लागि। एडाप्ट हुन्छन्, जानेका छन्- पिताबाट हामीलाई के मिल्छ। तिम्रो पनि एडाप्ट भएका छौं। जानेका छौं- हामी बाबासँग विश्वको बादशाही, बेहदको वर्सा लिन्छौं। अरु कसैसँग ममत्व राख्ने छैनौं। मानौं, कसैको लौकिक पिता पनि छन्, उनीसँग के होला? लाख, डेढ लाख होला। यहाँ बेहदका बाबाले तिम्रोलाई बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ।

तिम्रो बच्चाहरू आधाकल्प झूटो कथाहरू सुन्दै आयौं। अब सच्चा कथा बाबाबाट सुन्छौं। त्यसैले यस्तो बाबालाई याद गर्नुपर्छ। ध्यान दिएर सुन्नुपर्छ। 'हम सो' को अर्थ पनि सम्झाउनु पर्छ। उनीहरूले भन्ने गर्छन्- आत्मा सो परमात्मा। यो ८४ जन्मको कहानी त कसैले बताउन सक्दैन। बाबाको लागि भन्छन्- कुकुर, बिरालो सबैमा हुनुहुन्छ। बाबाको ग्लानि गर्छन् नि। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। कसैमाथि दोष राखिदैन। ड्रामा नै यस्तो बनेको छ। तिम्रोलाई जसले ज्ञानबाट देवता बनाउनु हुन्छ, उहाँलाई नै गाली दिन थाल्छौं। तिम्रो यसरी नै बाजोली खेल्छौं। यो ड्रामा पनि बनेको छ। म फेरि आएर तिम्रोमाथि पनि उपकार गर्छु। जान्छु- तिम्रो पनि दोष छैन, यो खेल हो। कहानी तिम्रोलाई सुनाउँछु, यो हो सच्चा सच्चा कथा जसबाट तिम्रो हेरु देवता बन्छौं। भक्तिमार्गमा फेरि

धेरै कथाहरू बनाइदिएका छन्। लक्ष्य उद्देश्य केही पनि छैन। ती सबै हुन् गिर्नको लागि। त्यस पाठशालामा विद्या पढाउँछन् फेरि पनि शरीर निर्वाहको लागि त उद्देश्य छ नि। पण्डितहरू आफ्नो शरीर निर्वाह अर्थ बसेर कथा सुनाउँछन्। मानिसहरू उनको अगाडि पैसा राख्दै जान्छन्, प्राप्ति केही पनि हुँदैन। तिमीलाई त अहिले ज्ञान रत्न मिल्छ, जसबाट तिमी नयाँ दुनियाँको मालिक बन्छौ। त्यहाँ हरेक चीज नयाँ मिल्छ। नयाँ दुनियाँमा सबै कुरा नयाँ हुन्छ। हीरा जुहारत आदि सबै नयाँ हुन्छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- अरु सबै कुरा छोडेर तिमीले बाजोलीलाई याद गर। फकिरहरू पनि बाजोली खेल्दै तीर्थ जान्छन्। कुनै पैदल पनि जान्छन्। अहिले त मोटर-हवाइजहाज पनि निस्केका छन्। गरिब त त्यसमा जान सक्दैनन्। कुनै धेरै श्रद्धावाला हुन्छन् भने पैदल पनि जाने गर्छन्। दिन-प्रतिदिन विज्ञानद्वारा धेरै सुख मिल्दै जान्छ। यो हो अल्पकालको सुख, तल खसे भने कति नोक्सान हुन्छ। यी चीजहरूमा सुख हुन्छ अल्पकालको लागि। बाँकी फाइनेल मृत्यु निश्चित छ। त्यो हो साइन्स (विज्ञान)। तिम्रो हो साइलेन्स (शान्ति)। बाबालाई याद गरेपछि सबै रोग खत्तम हुन्छ, निरोगी बन्छौ। अहिले तिमीले सम्झन्छौ- सत्ययुगमा सदा स्वस्थ थियौ। यो ८४ को चक्र घुमिरहन्छ। बाबा एकै पटक आएर सम्झाउनु हुन्छ, तिमीले मेरो ग्लानि गरेका हो, आफूलाई थप्पड लगायौ। ग्लानि गर्दा-गर्दा तिमी शूद्र बुद्धि बन्द्यौ। सिक्ख धर्मकाले पनि भन्छन्- जप साहेबबाट सुख मिल्छ अर्थात् मनमनाभव। अक्षर नै दुईवटा छन्, बाँकी धेरै मेहनत गर्नु पर्ने आवश्यकता छैन। यो पनि बाबाले आएर सम्झाउनु हुन्छ। अहिले तिमीले सम्झन्छौ- साहेबलाई याद गरेपछि तिमीलाई २१ जन्मको सुख मिल्छ। उनले पनि त्यसको मार्ग बताउँछन्। तर पूरा मार्ग त जानेकै छैनन्। सिमर-सिमर सुख पाऊ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- वास्तवमा सत्ययुगमा बिमारी आदि दुःखको कुनै कुरा हुँदैन। यो त साधारण कुरा हो। त्यसलाई सत्ययुग सतोप्रधान दुनियाँ भनिन्छ। यसलाई कलियुग तमोप्रधान दुनियाँ भनिन्छ। सृष्टिको चक्र घुमिरहन्छ। कति राम्रोसँग सम्झाइन्छ। बाजोली हो, अहिले तिमी ब्राह्मण हो, फेरि देवता बन्छौ। यी कुरा तिमीले बिर्सिन्छौ। बाजोली मात्र याद भए पनि यो ज्ञान सारा याद रहन्छ। यस्तो बाबालाई याद गरेर मात्रै रातमा सुत्नुपर्छ। फेरि पनि भन्छन्- बाबा बिर्सिन्छौ। मायाले घरी-घरी भुलाइदिन्छ। लडाईं हुन्छ तिम्रो मायासँग। फेरि आधाकल्प तिमीले त्यसमाथि राज्य गर्छौ। कुरा त सहज बताउँछु। नाम नै छ सहज ज्ञान, सहज याद। केवल बाबालाई याद गर, मेहनत के दिन्छु र! भक्तिमार्गमा त तिमीले धेरै मेहनत गर्यौ। साक्षात्कारको लागि गला काट्नलाई तयार हुन्छन्, काशी कलवट खान्छन्। हो, जसले निश्चयबुद्धि भएर गर्छन्, उनको फेरि विकर्म विनाश हुन्छ। फेरि नयाँ हिसाब-किताब सुरु हुन्छ। बाँकी मेरो पासमा आउँदैनन्। मेरो यादबाट विकर्म विनाश हुन्छ, नकि जीवघातबाट। मेरो पासमा त कोही आउँदैन। कति सहज कुरा छ। यो बाजोली त वृद्धहरूलाई पनि याद रहनु पर्छ, बच्चाहरूलाई पनि याद रहनु पर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) वृक्षपति बाबासँग सुख-शान्ति-पवित्रताको वर्सा लिनको लागि आफूलाई अकालमूर्त आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ। ईश्वरीय बुद्धि बनाउनु छ।

२) बाबासँग सच्चा कथा सुनेर अरूलाई सुनाउनु छ। मायाजित बन्नको लागि आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ। बुद्धिमा रहोस्- हामी कल्प-कल्पका विजयी हौं, बाबा हाम्रो साथ हुनुहुन्छ।

वरदान:- अलबेलापनको लहरलाई बिदाइ दिएर सदा उमंग - उत्साहमा रहने समझदार आत्मा भव कतिपय बच्चाहरू अरूलाई देखेर स्वयं अबलेला हुन पुग्छन्। सोच्छन्- यो त भइहाल्छ... चलिहाल्छ...। के एउटाले ठक्कर खायो भने उसलाई देखेर, अलबेलापनमा आएर स्वयं पनि ठक्कर खानु- यो समझदारी हो र? बापदादालाई दया लाग्छ- यस्तो अलबेलामा रहनेहरूलाई पश्चात्तापको घडी कति कठिन हुन्छ, त्यसैले समझदार बनेर अलबेलापनको लहरलाई, अरूलाई देखे लहरलाई मनबाट बिदाइ देऊ। अरूलाई नदेख, बाबालाई देख।

स्लोगन:- वारिस क्वालिटी (योग्य आत्मा) तयार गर तब प्रत्यक्षताको बाजा बज्नेछ।

